

Савремени српски превод

Language: српски (Serbian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Serbian Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-22 from source files dated 2017-08-22.

09f044ac-4a6a-56aa-82a9-0316ff065729

ISBN: 978-1-5313-1306-7

Посланица
Јеврејима

Син Божији моћнији од анђела

1 Бог је у прошлости много пута и на разне начине говорио нашим праоцима преко пророка,² а у ове последње дане проговорио је нама преко Сина, кога је одредио да буде наследник свега, чијим посредством је створио и свет.³ Он је одсјај Божије славе и прави одраз његовог бића, који све носи својом силном речју. Пошто је извршио очишћење од греха, сео је здесна Величанству на небесима,^{*} ⁴ поставши толико моћнији од анђела колико је наследио узвишеније име од њиховог.

⁵ Јер, којем од анђела је Бог икада рекао:

»Ти си мој Син,
данас те родих«?[†]

Или пак:

»Ја ћу му бити Отац,
а он ће ми бити Син«?[‡]

⁶ И опет, када Прворођенога уводи у свет, каже:

»Нека му се поклоне сви Божији анђели.«[¶]

⁷ За анђеле каже:

»Своје анђеле чини ветровима и своје слуге огњеним пламеновима«,[§]

⁸ а за Сина:

»Твој престо, Боже, стоји довека и жезло правичности жезло је твога царства.

⁹ Заволео си праведност, а замрзео безакоње.

Зато те је Бог, твој Бог, помазао уљем радости као ниједнога од твојих другова«, ^{**} ¹⁰ и:

»У почетку си, Господе, поставио темеље земље

и небеса су твојих руку дело.

¹¹ Ти остајеш, а они ће нестати и сасвим се отрцати као одећа.

¹² Савићеш их као огртач, као одећу, и измениће се.

Али ти си увек исти и твојим годинама нема краја.«^{††}

¹³ Којем од анђела је икада рекао: »Седи ми здесна

док твоје непријатеље не положим као подножје под твоје ноге«?^{‡‡}

¹⁴ Зар сви они нису служитељски духови, послани да служе онима који ће наследити спасење?

Важност спасења

2 Зато још више треба да пазимо на оно што смо чули, да не промашимо циљ. ² Јер, ако је Реч изречена преко анђела била обавезујућа и ако су сваки преступ и непослушност добијали праведну казну, ³ како онда ми да је избегнемо ако пренебрегнемо толико спасење? Спасење које је прво објавио Господ,

^{*}1:3 на небесима Дословно: на висинама.

[†]1:5 Пс 2,7

[‡]1:5 2. Сам 7,14

[¶]1:6 5. Мојс 32,43 (Кумрански рукописи и LXX)

[§]1:7 Пс 104,4

^{**}1:9 Пс 45,6-7

^{††}1:12 Пс 102,25-27

^{‡‡}1:13 Пс 110,1

затим нам га потврдили они који су га чули, ⁴а Бог га посведочио знамењима, чудима, разним делима силе и даровима Светога Духа, које је поделио по својој вољи.

Исус је сличан браћи

⁵Бог није анђелима потчинио будући свет о коме говоримо. ⁶Неко је негде посведочио, рекавши:

»Шта је човек да га се сећаш, или син човечији да ти је до њега стало?

⁷Учинио си га тек мало* мањим од анђелâ,

овенчао га славом и чашћу,

⁸ све си му под ноге потчинио.«†

А када му је све потчинио, није остало ништа непотчињено. Сада још не видимо да му је све потчињено, ⁹али видимо Исуса – који је био учињен тек мало мањим од анђелâ – овенчаног славом и чашћу зато што је претрпео смрт да би, Божијом милошћу, окусио смрт за све људе.

¹⁰Да би многе синове довео у славу, доликовало је Ономе за кога и кроз кога све постоји да Зачетника њиховог спасења учини савршеним кроз страдање. ¹¹Јер, и Онај који освештава и они који се свештају, сви су од једнога. Зато се он не стиди да их зове браћом ¹²када каже:

»Објавићу твоје име својој браћи, усред скупа ти певати хвалоспеве.«‡

¹³И још:

»У њега ћу се уздати.«†

И још:

»Ево мене и деце коју ми је дао Бог.«§

¹⁴Пошто су деца од крви и меса,** и он је узео удела у крви и месу, да смрћу уништи онога који има власт над смрћу, то јест ђавола, ¹⁵и да ослободи оне који су, бојећи се смрти, целог живота били у ропству. ¹⁶Јер, он не помаже анђелима, него помаже Авраамовим потомцима. ¹⁷Зато је било потребно да у свему буде сличан браћи, да би пред Богом могао да постане милосрдан и веран Првосвештеник, који врши помирење за грехе народа. ¹⁸Јер, пошто је и сам трпео док је био искушаван, може да помогне искушаванима.

Исус је већи од Мојсија

Зато, света браћо, ви који имате удела у небеском позиву, усмерите своје мисли на Апостола и Првосвештеника наше вере†† – Исуса. ²Он је веран Ономе који га је поставио, баш као што је био и Мојсије у свој Божијој кући, ³а достојан је веће славе него Мојсије, баш као што градитељ куће има већу част од куће. ⁴Јер, сваку кућу неко гради, а Бог је саградио све. ⁵Мојсије је, додуше, био веран као слуга у свој Божијој кући, сведочећи о ономе што ће бити речено, ⁶али Христос је веран као Син над својом кућом. А његова кућа смо ми ако се држимо поуздања и наде којима се хвалимо.

Упозорење против неверовања

⁷Стога, као што каже Свети Дух:

*2:7 *мало* Или: накратко; исто и у 9. стиху.

†2:8 Пс 8,4-6

‡2:12 Пс 22,22

°2:13 Ис 8,17

§2:13 Ис 8,18

**2:14 *Пошто ... меса* Или: Пошто деца имају заједничку крв и месо.

††3:1 *наше вере* Дословно: нашег исповедања.

»Данас ако му чујете глас,
⁸ нека вам не отврдне срце као у време

Побуне,
 на дан искушења у пустињи,
⁹ где су ме ваши праоци искушавали и
 проверавали,
 па моја дела гледали четрдесет
 година.

¹⁰ Зато сам се разгневио на тај
 нараштај
 и рекао: „У свом срцу увек застрањују,
 моје путеве нису упознали.“

¹¹ Тако сам се у свом гневу заклео:
 „Неће ући у мој Починак!“^{*}

¹² Пазите, браћо, да срце неког
 од вас не буде зло и неверно, па
 да отпадне од Бога живог. ¹³ Него,
 свакодневно бодрите један другог
 док год одзвања оно »данас«, да
 неко од вас не отврдне заведен
 грехом. ¹⁴ Јер, сви ми имамо удела у
 Христу ако се до краја чврсто држимо
 поуздања које смо имали у почетку.

¹⁵ Као што је речено:

»Данас ако му чујете глас,
 нека вам не отврдне срце као у време
 Побуне.«[†]

¹⁶ Јер, који су то чули, па се
 побунили? Зар не сви они које је
 Мојсије извео из Египта? ¹⁷ А на кога
 је Бог четрдесет година био гневан?
 Зар није на оне који су згрешили, чији
 су лешеве попадали по пустињи? ¹⁸ А
 којима се то заклео да неће ући у
 његов Починак ако не онима који су
 били непокорни? ¹⁹ И видимо да нису
 могли да уђу због неверовања.

Починак за вернике

4 Бојмо се, дакле – док још стоји
 Божије обећање о уласку у његов
 Починак – да се не покаже да је
 неко од вас закаснио. ² Јер, и нама
 је, као и њима, објављено еванђеље.
 Али, њима Реч коју су чули није
 била од користи, пошто је они који
 су је чули нису спојили с вером.[‡]

³ Јер, у Починак улазимо ми који смо
 поверовали, као што је рекао:

»Тако сам се у свом гневу заклео:

„Неће ући у мој Починак!“[¶]

иако су његова дела завршена још
 од стварања света. ⁴ Јер, негде се за
 седми дан овако каже: »А седмого
 дана Бог се одмори од свих својих
 дела«[§], ⁵ а овде опет: »Неће ући у мој
 Починак.«

⁶ И даље, дакле, остаје да неки
 уђу у Починак, а они који су раније
 чули еванђеље, нису ушли због своје
 непокорности. ⁷ Стога је Бог опет
 одредио један дан, »данас«, када је
 после толико времена говорио преко
 Давида, као што је већ речено:

»Данас ако му чујете глас,
 нека вам не отврдне срце.«^{**}

⁸ Јер, да их је Исус Навин увео
 у Починак, не би Бог после тога
 говорио о једном другом дану.

⁹ Дакле, Божијем народу предстоји
 неки Суботњи починак, ¹⁰ јер ко
 уђе у Божији починак, одморио се
 од својих дела као и Бог од својих.
¹¹ Потрудимо се, дакле, да уђемо у
 тај Починак, да нико не падне по
 узору на њихову непокорност.

*3:11 Пс 95,7-11

†3:15 Пс 95,7-8

‡4:2 *пошто ... с вером* У многим рукописима стоји: пошто нису имали удела у вери оних који су послушали.

¶4:3 Пс 95,11; исто и у 5. стиху.

§4:4 1. Мојс 2,2

**4:7 Пс 95,7-8

¹²Јер, Божија реч је жива и делотворна и оштрија од сваког мача са две оштрице, па продире дотле да дели душу и дух, зглобове и мождину и просуђује мисли и намере срца. ¹³И нема створења које је пред њим скривено, него је све голо и откривено пред очима Онога коме полагамо рачун.

Исус велики Првосвештеник

¹⁴Пошто, дакле, имамо великог Првосвештеника који је прошао кроз небеса – Исуса, Сина Божијег – чврсто се држимо вере*. ¹⁵Јер, ми немамо првосвештеника који не може да саосећа с нашим слабостима, него таквога који је у свему био искушаван као и ми, само није згрешио. ¹⁶С поуздањем, дакле, приступајмо престолу милости, да примимо милосрђе и нађемо милост када нам затреба помоћ.

5 Сваки првосвештеник се узима од људи и за људе се поставља пред Бога да приноси дарове и жртве за грех. ²Он може да буде увиђаван према онима који су у незнању и заблуди пошто је и сâм подложен слабости, ³па мора и за народ и за самога себе да приноси жртве за грех. ⁴И нико сâм себи не присваја ову част, него га, као и Аарона, позива Бог. ⁵Тако ни Христос није самога себе прославио поставши Првосвештеник, него га је прославио Онај који му је рекао:

»Ти си мој Син,
данас те родих«,†

⁶као што и на другом месту каже:
»Ти си свештеник довека

по реду Мелхиседековом.«‡

⁷Он је за време свога живота у телу гласним јауцима и сузама принео молитве и молбе Ономе који је могао да га спасе смрти и био услишен због своје богобојажљивости. ⁸Иако је био Син, научио се послушности из онога што је претрпео. ⁹А када је постигао савршенство, постао је извор вечног спасења свима који су му послушни ¹⁰и Бог га је прогласио за Првосвештеника по реду Мелхиседековом.

Упозорење против отпадања од вере

¹¹О томе бисмо могли много да говоримо, али је тешко да се објасни, пошто сте постали тврди на ушима. ¹²Иако би, наиме, после толико времена требало да сте учитељи, вама је опет потребно да вас неко учи почетним основама Божије речи. Потребно вам је млеко, а не чврста храна. ¹³Јер, ко се још храни млеком, не разуме учење о праведности, пошто је још нејако дете. ¹⁴А чврста храна је за зреле, за оне чија су чула искуством увежбана за разликовање добра и зла.

6 Стога оставимо основно учење о Христу и окренимо се зрелости, не постављајући опет темељ покајањем за дела која воде у смрт¹ и вером у Бога, ²учењем о крштењима, о полагању руку, о васкрсењу мртвих и о вечном суду. ³И то ћемо учинити ако Бог дâ.

⁴Јер, немогуће је оне који су једном били просветљени, који су окусили небески дар, који су имали удела

*4:14 *вере* Дословно: исповедања.

†5:5 Пс 2,7

‡5:6 Пс 110,4

†6:1 *дела која воде у смрт* Дословно: мртва дела.

у Светоме Духу ⁵и који су окусили доброту Божије речи и силе будућега света, ⁶па отпали, поново довести до покајања, када они сами поново распињу Сина Божијег и извргавају га руглу.

⁷Земља која се напила кише што на њу често пада и која рађа биљке корисне онима за које се и обрађује, прима Божији благослов, ⁸а она која доноси трње и чичкове, не вреди ништа и близу је проклетству – на крају ће бити спаљена.

⁹Иако овако говоримо, драги наши, уверени смо за вас да сте бољи и да вам предстоји спасење. ¹⁰Јер, Бог није неправедан, па да заборави ваше дело и љубав коју сте показали према његовом имену тако што сте служили и служите светима. ¹¹А ми желимо да сваки од вас до краја покаже исту ревност за испуњење наде, ¹²да се не улењите, него да се угледате на оне који вером и стрпљивошћу наслеђују обећано.

Извесност Божијег обећања

¹³Јер, када је Бог дао обећање Аврааму, пошто није имао неким већим да се закуне, заклео се самим собом, ¹⁴рекавши: »Заиста ћу те благословити и силно умножити.«^{*} ¹⁵И Авраам је, стрпљиво чекајући, примио обећано.

¹⁶Људи се заклинају већим од себе, а заклетва потврђује оно што је речено и завршава сваку расправу. ¹⁷Зато се и Бог, желећи да наследницима обећања што јасније покаже непроменљивост своје одлуке, послужио заклетвом, ¹⁸да преко двеју непроменљивих чињеница, о којима је немогуће да би Бог слагао, будемо силно охрабрани

ми који смо побегли да дохватимо наду која нам је понуђена. ¹⁹Ту наду имамо као поуздано и чврсто сидро душе које улази иза завесе, ²⁰онамо где је Исус као претеча ушао за нас и постао Првосвештеник довека по реду Мелхиседековом.

Мелхиседек

7 А тај Мелхиседек је био цар Салима и свештеник Свевишњег Бога. Он је изашао у сусрет Аврааму када се овај враћао после победе над царевима и благословио га, ²а Авраам му је одмерио десетак од свега. Његово име значи, прво, »цар праведности«, а затим »цар Салима«, то јест »цар мира.«³ Без оца, без мајке, без родослова, он, чији дани немају почетка ни живот краја, сличан Сину Божијем, остаје свештеник довека.

⁴Погледајте само колики је тај коме је чак и Авраам, патријарх, дао десетак од плена. ⁵Додуше, и оним Левијевим потомцима који постају свештеници Закон заповеда да узимају десетак од народа, то јест од своје браће, иако и они воде порекло од Авраама. ⁶Али, он, који не води порекло од Левија, узео је десетак од Авраама и благословио онога који је имао Божија обећања – ⁷а нема сумње да увек већи благосиља мањег. ⁸И овде десетак узимају смртни људи, а тамо онај за кога се тврди да је жив. ⁹Чак би се могло рећи да је и Левије, који узима десетак, дао десетак преко Авраама, ¹⁰јер је још био у телу свога праоца када му је Мелхиседек изашао у сусрет.

Исус сличан Мелхиседеку

¹¹Да се, дакле, савршенство могло постићи посредством левитског

* 6:14 1. Мојс 22,17

свештенства – јер народ је на основу њега добио Закон – зашто би онда још било потребно да се поставља други свештеник по реду Мелхиседековом, а не по реду Аароновом? ¹²А када се мења свештенство, мора да се промени и закон. ¹³Онај за кога се све ово говори припадао је другом племену, а нико из тог племена није служио код жртвеника. ¹⁴Јер, сасвим је јасно да је наш Господ потекао из Јудиног племена, а о свештеницима из тог племена Мојсије није ништа рекао. ¹⁵А све је још јасније када се по сличности са Мелхиседеком поставља други свештеник, ¹⁶који то није постао на основу законског прописа о пореклу, него на основу силе неунитивног живота. ¹⁷Јер, за њега се тврди: »Ти си свештеник довека по реду Мелхиседековом.«*

¹⁸Укида се, дакле, ранија заповест, јер је била слаба и бескорисна ¹⁹– пошто Закон ништа није учинио савршеним – а уводи се боља нада, којом се приближавамо Богу.

²⁰А то није прошло без заклетве. Јер, они су без заклетве постали свештеници, ²¹а он са заклетвом Онога који му је рекао:

»Господ се заклео

и неће се предомислити:

ти си свештеник довека.«†

²²На основу тога је Исус постао Јемац бољег савеза.

²³И свештеника је било много, јер их је смрт спречавала да остану у служби, ²⁴а пошто Исус живи довека, његово свештеништво је непролазно. ²⁵Зато он и може сасвим да спасе оне који његовим посредством прилазе

Богу, јер заувек живи да за њих посредује.

²⁶А такав првосвештеник нам је и био потребан: свет, недужан и неокаљан, одвојен од грешника и узвишенији од небеса, ²⁷који нема потребу, као други првосвештеници, да свакодневно приноси жртве, прво за своје грехе, а затим за грехе народа, јер је он то учинио једном заувек када је принео самога себе. ²⁸Закон, наиме, за првосвештенике поставља слабе људе, а реч заклетве, дата после Закона, Сина, који је довека савршен.

Првосвештеник новог савеза

8 Главни у овоме што је речено јесте да имамо таквог првосвештеника који је сео здесна престолу Величанства на небесима, ²који служи у Светилишту, у правом Шатору који је подигао Господ, а не човек.

³Сваки првосвештеник се поставља да приноси дарове и жртве. Зато је било неопходно да и овај има нешто да принесе. ⁴Да је на земљи, не би био ни свештеник, пошто ту већ има оних који по Закону приносе дарове, ⁵оних који служе слици и сенци онога што је на небу. Зато је Мојсије био упозорен када је требало да подигне Шатор: »Пази«, рече, »да све начиниш према узору који ти је показан на гори.«‡ ⁶Али, Исус је добио онолико изврснију службу од њихове колико је савез чији је он посредник бољи и заснован на бољим обећањима.

⁷Да је први савез био беспрекоран, не би се тражило место за други. ⁸Јер, Бог, прекоревалујући их, каже:

*7:17 Пс 110,4

†7:21 Пс 110,4

‡8:5 2. Мојс 25,40

»Ево, долази време, каже Господ, када ћу склопити нови савез са народом Израела и народом Јуде. ⁹Он неће бити као савез који сам склопио с њиховим праоцима када сам их узео за руку да их изведем из Египта. Јер, они нису остали верни моме савезу, па сам се и ја окренуо од њих, говори Господ. ¹⁰А ово је савез који ћу склопити са израелским народом после тог времена, говори Господ: ставићу своје законе у њихове мисли и написати их на њиховом срцу, и бићу њихов Бог, а они ће бити мој народ. ¹¹И нико више неће морати да учи свога суграђанина ни свога брата говорећи: ‚Упознај Господа‘, пошто ће ме познавати сви од малог до великог међу њима. ¹²Јер, опростићу им њихове неправде и више се нећу сећати њихових греха.«^{*}

¹³Рекавши »нови савез«, онај први је прогласио застарелим. А оно што застарева и овештава, није далеко од нестанка.

Божија служба у земаљском Шатору

9 И први савез је, додуше, имао одредбе за богослужење и земаљско светилиште. ²Јер, био је уређен први део Шатора, у коме су били свећњак, сто и свети хлебови, а звао се Светиња. ³Иза друге завесе је био део Шатора који се звао Светиња над светињама, ⁴а у њему златан кадиони жртвеник и Ковчег савеза, сав обложен златом. У Ковчегу је била златна посуда с маном, Ааронов штап, који је пропупео, и плоче

савеза, ⁵а над њим херувими Славе који засењују Помирилиште. Али, о свему томе се сада не може говорити у појединостима.

⁶Пошто је то било тако уређено, свештеници су стално улазили у први део Шатора да обављају службу, ⁷а у други део, једном годишње, само првосвештеник, и то не без крви, коју је приносио за себе и за грехе народа учињене из незнања. ⁸Тако је Свети Дух показивао да пут у Светињу над светињама још није отворен све док постоји први део Шатора. ⁹То је слика за садашње време, која показује да принети дарови и жртве нису могли да учине савршеном савест онога који тако служи, ¹⁰пошто су се заснивали само на јелу и пићу и на разним прањима – на прописима који су се односили само на тело и вредели до времена новог поретка.

Христова крв

¹¹А када је Христос дошао као Првосвештеник будућих добара, прошао је кроз већи и савршенији Шатор, који није начињен руком, то јест није од овог, створеног света, ¹²и једном заувек ушао у Светињу над светињама – и то не крвљу јараца и јунаца, него својом сопственом крвљу – постигавши вечно откупљење. ¹³Јер, ако крв јараца и бикова и пепео јунице освештавају, дају телесну чистоћу нечистима када се на њих пошкропе, ¹⁴колико ће више крв Христа, који је кроз вечнога Духа самога себе без мане принео Богу, чистити нашу савест од дела која воде у смрт,[†] да можемо да служимо Богу живоме.

^{*}8:12 Јер 31,31-34

[†]9:14 од дела ... смрт Дословно: од мртвих дела.

¹⁵ А Христос је посредник новог савеза ради тога да они који су позвани приме обећано вечно наследство, пошто је он умро као откупнина за прекршаје почињене под првим савезом.

¹⁶ Јер, тамо где постоји завештање* неопходно је да се утврди смрт завештаоца, ¹⁷ пошто је завештање пуноважно тек после смрти, а никад не важи док је завешталац жив. ¹⁸ Стога ни први савез није ступио на снагу без крви. ¹⁹ Јер, када је Мојсије народу изговорио све заповести Закона, узео је крв јунаца и јараца са водом, скерлетном вуном и исопом, па пошкропио и књигу и сав народ, ²⁰ говорећи: »Ово је крв савеза који вам је одредио Бог«[†]. ²¹ Затим је тако пошкропио и Шатор и све посуде за богослужење. ²² А по Закону се готово све чисти крвљу и без проливања крви нема опроштења.

²³ Било је, дакле, неопходно да се слике небеских ствари чисте оваквим жртвама, а саме небеске ствари бољим жртвама од ових. ²⁴ Јер, Христос није ушао у рукотворено светилиште – слику оног правог – него у само небо, да се сада за нас појави пред Божијим лицем. ²⁵ И то не да самога себе много пута принесе на жртву, као што првосвештеник сваке године улази у Светињу над светињама с гуђом крвљу, ²⁶ јер би у том случају Христос морао да страда много пута од постанка света. Него, он се сада, на крају векова, појавио једном заувек, да својом жртвом уклони грех. ²⁷ И као што је људима одређено да једном умру, а после тога Суд, ²⁸ тако је и Христос принет

на жртву само једном, да однесе грехе многих. А појавиће се и други пут, али не због греха, него да донесе спасење онима који га ишчекују.

Христова жртва принета једном заувек

10 Пошто Закон садржи само сенку будућих добара, а не стварност, он никада не може истим жртвама, које се непрестано из године у годину приносе, да усаврши оне који приступају Богу. ² Када би то могао, зар те жртве не би престале да се приносе? Јер, они који тако служе били би једном заувек очишћени и не би се више осећали криви за своје грехе. ³ Али, жртве сваке године само подсећају на грехе, ⁴ јер крв јунаца и јараца не може да их уклони.

⁵ Зато је Христос, улазећи у свет, рекао:

»Ниси желео жртве и приносе, него си ми припремио тело.

⁶ Паљенице и жртве за грех нису ти биле миле.

⁷ Тада рекох:

»Ево долазим – о мени пише у књизи

–

да извршим твоју вољу, Боже.«[‡]

⁸ Прво је рекао: »Ниси желео жртве и приносе, паљенице и жртве за грех, нити су ти биле миле«, иако Закон захтева да се приносе. ⁹ А затим је рекао: »Ево долазим да извршим твоју вољу.« Тако он укида прво да би успоставио друго. ¹⁰ У складу с том вољом ми смо освештани приношењем тела Исуса Христа на жртву једном заувек.

¹¹ Сваки свештеник из дана у дан стоји и обавља службу и непрестано

* **9:16 завештање** Иста грчка реч се користи и за савез; исто и у 17. стиху.

† **9:20** 2. Мојс 24,8

‡ **10:7** Пс 40,6-8

приноси жртве, које никада не могу да уклоне грехе. ¹²А када је Христос за сва времена принео једну жртву за грех, сео је Богу здесна ¹³и од тада чека да његови непријатељи буду положени као подножје под његове ноге. ¹⁴Јер, он је једном жртвом учинио заувек савршенима оне који се свештају.

¹⁵А о томе нам сведочи и Свети Дух када каже:

¹⁶»Ово је савез који ћу с њима склопити после ових дана, каже Господ:

ставићу своје законе у њихово срце и уписати их у њихове мисли.«^{*}

¹⁷И:

»Више се нећу сећати њихових греха и њиховог безакоња.«[†]

¹⁸А где су греси опроштени, ту више нема приношења жртава за њих.

Позив на истрајност

¹⁹Зато, браћо, пошто имамо поуздање да крвљу Исуса Христа улазимо у Светињу над светињама, ²⁰новим и живим путем који нам је он отворио кроз завесу, то јест своје тело, ²¹и пошто имамо и великог свештеника над Божијом кућом, ²²искреног срца приступајмо Богу у пуној вери, срца очишћеног од нечисте савести и тела опраног чистом водом. ²³Непоколебљиво се држимо наде коју исповедамо, јер је веран Онај који нам је дао обећање. ²⁴Пазимо на то да један другог подстичемо на љубав и добра дела. ²⁵Не пропуштајмо своје састанке, као што неки имају обичај, него бодримо

један другог – утолико више уколико видите да се приближава Дан.

²⁶Јер, ако намерно грешимо пошто смо спознали истину, онда више нема жртве за грех, ²⁷него само страшно ишчекивање Суда и жестине огња који ће прождрети Божије противнике. ²⁸Ко одбаци Мојсијев закон, без милости се погубљује на основу сведочења два или три сведока. ²⁹Замислите колико ће гору казну заслужити онај ко погази Сина Божијег и нечистом сматра крв савеза којом је освештан и ко увреди Духа милости! ³⁰Јер, ми знамо Онога који је рекао: »Моја је освета, ја ћу узвратити«[‡], и: »Господ ће судити свом народу«[¶]. ³¹Страшно је пасти у руке Бога живог!

³²Сећајте се оних првих дана када сте, тек просветљени, поднели тешку борбу пуну страдања. ³³Понекад сте били јавно извргнути порузи и невољама, а понекад сте стајали раме уз раме с онима с којима се тако поступало. ³⁴Саосећали сте са сужњима и с радошћу примали отимање ваше имовине, знајући да имате боље и трајно имање.

³⁵Не одбацујте, дакле, своје поуздање – донеће вам богату награду. ³⁶Јер, потребна вам је истрајност да извршите Божију вољу и примите оно што је обећао. ³⁷Јер: »Још мало, врло мало, и доћи ће Онај који долази, неће закаснити.

³⁸Мој праведник ће живети од вере, а ако одступи,

*10:16 Јер 31,33

†10:17 Јер 31,34

‡10:30 *Моја је освета, ја ћу узвратити* 5. Мојс 32,35

¶10:30 *Господ ће судити свом народу* 5. Мојс 32,36; Пс 135,14

нећу бити задовољан њиме.«*

³⁹Али, ми нисмо од оних који одступају, па пропадају, него од оних који верују и спасавају се.

Вера и истрајност

11 А вера је поуздање у оно чему се надамо, осведочење о стварности коју не видимо. ²Због ње су стари добили похвалу.

³Вером схватамо да су светови саздани Божијом речју, и то тако да оно што се види није настало од нечег видљивог.

⁴Вером је Авељ Богу принео бољу жртву него Каин, и због ње био похваљен као праведан када је Бог похвалио његове дарове. И вером, иако је умро, још говори.

⁵Вером је Енох узет са света да не види смрти, и нису могли да га нађу, јер га је узео Бог. Јер, пре него што је узет, похваљен је као онај који је угоднио Богу. ⁶А без вере је немогуће угодити Богу, јер ко му приступа, треба да верује да Бог постоји и да награђује оне који га траже.

⁷Вером је Ноје, када је обавештен о оном што се још није видело, обузет страхопоштовањем, саградио ковчег да спасе своје укућане. Вером је осудио свет и постао наследник праведности која долази од вере.

⁸Вером је Авраам, када је позван да оде на место које ће касније примити у наследство, послушао и пошао, иако није знао куда иде. ⁹Вером се у обећаној земљи настанио као странац у туђини, станујући под шаторима са Исааком и Јаковом, сунаследницима

истог обећања, ¹⁰јер је ишчекивао Град са чврстим темељима, чији је градитељ и творац Бог.

¹¹Вером је добио и моћ да зачне потомство, иако је већ био зашао у године – а и сама Сара је била нероткиња – јер је верним сматрао Онога који је обећао.[†] ¹²Тако је од једног човека, безмало мртвог, потекло потомака колико и звезда на небу и неизбројивих као песак на морској обали.

¹³Сви су они живели у вери све до своје смрти, не примивши обећано. Само су га издалека видели и поздравили, признајући[‡] да су странци и дошљаци на земљи. ¹⁴А они који тако говоре, показују да траже отаџбину. ¹⁵Да су при том мислили на ону из које су дошли, још су имали прилику да се у њу врате. ¹⁶Али, они су чезнули за бољом, то јест небеском отаџбином. Зато се Бог не стиђи да се зове њихов Бог, јер им је припремио Град.

¹⁷Вером је Авраам, када га је Бог проверавао, принео Исаака на жртву. Онај који је примио обећања принео је свога јединца, ¹⁸онај коме је Бог рекао: »Твоје потомство ће се рачунати по Исааку.«[¶] ¹⁹Помислио је да Бог може и из мртвих да васкрсава, и заиста је, у пренесеном смислу, добио Исаака из мртвих.

²⁰Вером је Исаак за будућност благословио Јакова и Исава.

²¹Вером је Јаков, на самрти, благословио оба Јосифова сина и поклатио се Богу ослоњен на врх свога штапа.

*10:38 Авак 2,3-4 (LXX)

†11:11 *Вером ... обећао* Или: Вером је и сама Сара добила моћ да зачне потомство, иако је већ била зашла у године, јер је верним сматрала Онога који је обећао.

‡11:13 *признајући* Или: исповедајући.

¶11:18 1. Мојс 21,12

²²Вером је Јосиф, када му се примакао крај, поменуо излазак Израелаца из Египта и заповедио шта да учине с његовим костима.

²³Вером су Мојсија, када се родио, његови родитељи крили три месеца, јер су видели да је дете мило и нису се уплашили цареве наредбе.

²⁴Вером је Мојсије, када је одрастао, одбио да га зову сином фараонове кћери. ²⁵Радије је изабрао да заједно с Божијим народом буде зостављан него да накратко ужива у греху. ²⁶Немилост у коју је пао ради Христа сматрао је већим богатством од египатског блага, јер је свој поглед упро у награду. ²⁷Вером је отишао из Египта не плашећи се царевог беса, јер се чврсто држао Невидљивога као да га гледа. ²⁸Вером је прославио Пасху и извршио шкропљење крвљу, да Онај који убија прворођене не дотакне ниједног од Израелових.

²⁹Вером су, као по сувој земљи, прешли Црвено море, а када су то покушали Египћани, подавили су се.

³⁰Вером су пали и јерихонски зидови пошто је народ седам дана обилазио око њих.

³¹Вером блудница Раава није погинула заједно с непокорнима, јер је лепо примила уходе.

³²И шта још да кажем? Немам времена да вам причам о Гедеону, Вараку, Самсону, Јефтају, Давиду и Самуилу и пророцима, ³³који су вером покорили царства, завели правду, добили обећано, затворили уста лавовима, ³⁴угасили силу огња, избегли оштрицу мача, оснажили се у слабости, ојачали у боју, туђинске војске натерали у бекство. ³⁵Жене су, васкрсењем, поново добиле своје мртве. Други су били стављени на

муке, али су одбили избављење, да би добили боље васкрсење.

³⁶Неки су доживели ругање и батинање, па и окове и тамницу.

³⁷Каменовали су их, секли, убијали мачем. Потуцали су се у овчијим кожусима, у кострети, у немаштини, у невољи, у зостављању – ³⁸свет их није био достојан. Лутали су по пустињама и горама, по пећинама и јамама у земљи. ³⁹И сви су они похваљени због своје вере, али нису примили обећано. ⁴⁰Јер, Бог је за нас предвидео нешто боље, да они не достигну савршенство без нас.

Господња стега

12 Пошто смо, дакле, окружени толиким облаком сведока, одбацимо сваки терет и грех који нас тако лако заплиће и истрајно трчимо трку која нам предстоји. ²Упримо поглед у Зачетника и Усавршитеља вере, Исуса, који је, уместо радости која је била пред њим, поднео крст, презревши његову срамоту, и сео с десне стране Божијег престола. ³Размишљајте о њему, који је поднео толико супротстављање грешника, да не малакшете и не клонете духом.

⁴Још се нисте до крви супротставили борећи се против греха ⁵и заборавили сте опомену која вам је упућена као синовима:

»Сине мој, не узимај Господњу стегу олако,

нити клони када те он прекорева.

⁶Јер, кога Бог воли, тога и васпитава стегом

и кажњава сваког кога прихвати као сина«.*

⁷Ако подносите стегу, Бог с вама поступа као са синовима. Јер, који је то син кога отац не васпитава стегом?

* 12:6 Посл 3,11-12

⁸ А ако нисте васпитани стегом, којој су сви били подвргнути, онда сте копилад, а не синови. ⁹ Па и наши очеви по телу васпитавали су нас стегом и ми смо их поштовали. Зар се онда нећемо много више потчинити Оцу духова и живети? ¹⁰ Наши очеви су нас једно кратко време васпитавали стегом како су они сматрали да треба, а он то чини за наше добро, да бисмо имали удела у његовој светости. ¹¹ Ниједна стега у први мах не изгледа пријатна, него болна, али касније даје плод мира и праведности онима који су њоме извежбани.

¹² Стога исправите клонуле руке и клецава колена. ¹³ Поравнајте стазе за своје ноге, да се хромо не ишчаши, него да се излечи.

Упозорење против одбацавања Бога

¹⁴ Трудите се да живите у миру са свима и у светости, без које нико неће видети Господа. ¹⁵ Добро пазите да неко не остане без Божије милости и да не израсте какав горак корен, па изазове невоље и затрује многе. ¹⁶ Пазите да нико не буде блудник или безбожник, као Исав, који је за једно јело продао право првородства. ¹⁷ Знате, наиме, да је касније, када је желео да наследи благослов, био одбијен, јер није могао да промени очеву одлуку* иако је благослов тражио са сузама.

¹⁸ Јер, ви нисте пришли гори која се може дотаћи и која је зажарена од огња, ни тами, ни помрчини, ни

олуји, ¹⁹ ни звуку трубе, ни гласу који је тако говорио речи да су они који су га чули молили да им више не говори, ²⁰ јер нису могли да поднесу заповест: »Ако и животиња дотакне гору, нека се каменује.«[†] ²¹ А призор је био толико страشان да је Мојсије рекао: »Страх ме је и дрхтим.«[‡]

²² Него, пришли сте Сионској гори и Граду Бога живог, а небијеском Јерусалиму, и хиљадама анђела на радосном скупу. ²³ Пришли сте Цркви прворођених, чија су имена записана на небесима, и Богу, Судјији свих, и духовима савршених праведника, ²⁴ и Исусу, посреднику новог савеза, и крви шкропљења, која говори боље од Авељево.

²⁵ Пазите да не одбијете Онога који говори. Јер, ако нису умакли они што су одбили да слушају онога који их је упозоравао на земљи, још мање ћемо умаћи ми ако се окренемо од Онога који говори са неба. ²⁶ Тада је његов глас уздрмао земљу, а сада је обећао: »Уздрмаћу још једном, не само земљу него и небо.«[¶] ²⁷ Ово »још једном« показује да ће нестати оно што се може уздрмати, то јест оно што је створено, да остане оно што се не може уздрмати.

²⁸ Стога, пошто примамо Царство које се не може уздрмати, будимо захвални и служимо Богу како је њему мило, с поштовањем и страхом. ²⁹ Јер, »наш Бог је огањ који прождире«[§].

Завршне опомене

13 Нека братска љубав и даље влада међу вама. ² Не

*12:17 *јер ... одлуку* Дословно: јер није нашао места покајању.

†12:20 2. Мојс 19,12-13

‡12:21 5. Мојс 9,19

¶12:26 Агеј 2,6

§12:29 5. Мојс 4,24

заборављајте гостољубивост, јер неки су, показујући је, и не знајући угостили анђеле. ³ Сећајте се сужања као да сте с њима у оковима и злостављаних као да и ви страдате.

⁴ Нека сви поштују брак и нека брачна постеља буде неокаљана, јер Бог ће судити блудницима и прељубницима. ⁵ Не будите среброљупци, него будите задовољни оним што имате. Јер, Бог је рекао:

»Никада те нећу напустити, никада те нећу оставити.«^{*}

⁶ Зато с поуздањем можемо да кажемо:

»Бог ми је помагач, нећу се плашити. Шта ми може човек?«[†]

⁷ Сећајте се својих вођа, који су вам проповедали Божију реч. Посматрајте исход њиховог начина живота и угледајте се на њихову веру.

⁸ Исус Христос је исти и јуче и данас и довека.

⁹ Не дајте да вас заведу разна туђа учења. Јер, срце је добро учвршћивати милошћу, а не обредним јелима од којих нису имали користи они који су их јели.[‡]

¹⁰ Ми имамо жртвеник са кога не смеју да једу они који служе у Шатору.

¹¹ Првосвештеник у Светињу над светињама уноси крв животиња као жртву за грех, а њихова тела се спаљују ван табора. ¹² Зато је и Исус, да би својом крвљу освештао народ, страдао ван градских капија.

¹³ Стога изађимо к њему ван табора

и понесимо његову срамоту, ¹⁴ јер ми овде немамо трајан град, него тражимо онај будући. ¹⁵ Кроз њега, дакле, непрестано приносимо жртву захвалницу Богу, плод усана које исповедају његово име.

¹⁶ И не заборављајте да чините добро и да делите са другима, јер су такве жртве Богу миле. ¹⁷ Слушајте своје вође и покоравајте им се. Они бде над вашим душама као они који ће полагати рачун. Слушајте их, да би они то чинили с радошћу, а не уздишући, јер вам то не би било од користи.

¹⁸ Молите се за нас, јер смо уверени да имамо чисту савест и желимо да се у свему добро понашамо. ¹⁹ Нарочито вас молим да се молите да вам се што пре вратим.

²⁰ А Бог мира, који је нашега Господа Исуса, великог Пастира оваца, крвљу вечног савеза извео из мртвих, ²¹ нека вас опреми сваким добром за извршавање његове воље и нека у нама чини оно што је њему мило, кроз Исуса Христа, коме слава довека.

²² Молим вас, браћо, да поднесете ову реч опомене, јер сам вам укратко написао.

²³ Желим да знате да је наш брат Тимотеј ослобођен. Ако ускоро стигне, доћи ћу с њим да вас видим.

²⁴ Поздравите све своје вође и све свете. Поздрављају вас сви из Италије.

²⁵ Милост са свима вама.

* 13:5 5. Мојс 31,6

† 13:6 Пс 118,6-7

‡ 13:9 *они који су их јели* Дословно: они који су по њима живели.